

Egy krajczáros.

Egész évre	
hetenkint:	
10 drb . . .	3 frt 60
50	16 . 30
100	33 . 60

HERKÓ PÁTER

Egy hónapra	
hetenkint:	
50 drb . . .	1 frt 40
100	2 . 80
200	5 . 60

VÁKÁR P. ARTHUR.

Megjelenik minden vasárnap.

MARKOS GYULA.

Szerkesztőség Budapest.

A jászberényi kürt szava.

A. A.: Tudod mit, pajtás, én tudok jól ütni, de nem merek. Te pedig tudsz merni, csak nem tudod, mikor kell. Valahányszor tehát én ezt a kürtöt megfuvom, te csak üss, ahogy csak tudsz — akkor talán majd ketten érünk egyet.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

== Vidéki elárúsítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ==

Bacsi Gergely csatári dékány ur

uradalmas szavazatai.

Tisztelt című fő főtisztelendő ur!
Jelenlegi volt káplán urunk!

«Ritka árpa, ritka buza, ritka rozs.»

Még az nótában sem valami nagyon kívánatos, hát mit szóljon az ember akkor, mikor az mezőgazdasági tanfolyamok gyakorlati elméletében is előfordul, mint azt mi most szomorúan tapasztaljuk.

Sárgul az buza, marja az rozsda.

Mint őseinknek véres kardját, mely nem ragyog. Mi lesz ebből? Nemzeti nagy inség és gyomrot ölő kéjnyomor.

*

Valamikor úgy zengett a honfiszavallat nemzeti nagy szózata, hogy: *Kárpátoktól Adriáig.*

Mióta azonban a nemzeti köznyomornak volt szerencséje bennünket a szegénység örvényébe sodronyozni, most már így szól a magasabb közéleti erkölcsstan irodalmi jeligéje: *Fiumétől — Amerikáig.*

Tisza István ur lelkén száradjon!

*

Ugy olvasózom azt az erdélyi krónikák történelmi rangsorozatában, hogy ott van többféle *Kenyérmező* is.

Nagyon okosan. Bárcsak nekünk is volna! Mert alapos félelem dagasztja keblem érzetét, hogy a télre nagyon is sokan kenyér nélkül találunk maradni.

*

Az katonai törvényjavaslatokról, mint illetékes és illetményes gyakorlati szakértő, óhajtok néhány pályázati véleményyt a küzdporondra fölvonultatni, mint aki tizenkét esztendőök viharkoszoruzta bajnokéletemmel császári huszárként szolgáltam a magyarok királát.

*

Igaz, hogy a magyar vezényszó akkor is német vót, csak-hogy a német tiszték akkor magyarok voltak ám. Sőt aki-nek gyengébb tudalma volt az édes anyanyelvől, az erőök erejével iparoskodott, töredelmeskedett azt tanulmányozni.

*

Kevély német tiszték nem mertek a legények számára gorombasági tanfolyamokat berendezni, annál kevésbé merték volna az ország drága pénzét költeményi pazarlásokra Ausztriában kamatoztatni.

*

Szomoru csillagzat fénykőde borult szegény hazánkra azóta. Nem igaz immáron az sem, hogy az vén katona kardja *élesebb.*

De az igaz, hogy az német ármádia éhesebb, sőt csakis.

Egyébként kézcsofolászati és más egyéb hadgyakorlataim bézárdázásával marakodok alázatos szolgálja sőt csakis

Én Bacsi Gergely, csatári dékány ur.

A tanár haragja.

— Uraim! Az olyan urak, mint az urak, egyáltalán nem urak! Értették az urak?

Meghatározás.

— Tegnap a naivitáson és az ostobaságon vitatkoztunk, orvos ur. Mondja, kérem, mi a különbség köztük?

— Nagyon könnyű megmondani, nagysád. Naivitás volna, ha én elhinném, hogy nagysád beteg.

— És mi volna az ostobaság?

— Ha nem rendelném a betegsége ellen azt a fürdőt, amelyiket nagysád akarja.

Kép a jövőből.

— Hogy néz ki az a hölgy, aki minap tette le az orvosi vizsgákat?

— Miért?

— Hiszen összevissza van karmolva!

— Hja, tegnap tanácskozást tartottak egy halálos beteg fölött!

Barátnők.

— Mi van az esküvőddel, Ella?

— Lemondtam a vőlegényemnek. Vajjon mit fog szólni?

— Azt fogja mondani, hogy kár a szép hozományért!

Kóser vendéglőben.

— Ez a thángyér nem thiszta!

— Wie hájszt? Éphen mosthan nyaltha le a khotya és még se nem thiszta?

Szeget szeggel.

- Mit the szólsz a Bánffy választásho, Blau baráthom?
- Hát, khedves baráthom, odj látszik, hodj Szeged szegel.
- Nü, még ha khettü g-vel mondanál, akhor érthenék!
- Phenig egészen jól van az edj g-vel is.

FRATER VERIDIQUS

köppentyős röppentyűi.

Az orrunk vére néha olyan, mint az oltvány: megered.

Nyáron a kövér ember olyan, mint a rosz fujó: szuszog.

Mikor álmos az ember, akkor olyan, mint a nagy melegre kipányvázott paprika: bólogat. Utána meg végre olyan, mint a kasza alá kerülő rend: lefekszik.

Az érzéketlen szív olyan, mint a márványtengerben a sziklatömb: semmi sem indítja meg.

Politika és divat egyformán olyanok, mint az ifjúkori balgaságok: vénségünkre kiábrándulunk belőle.

Pallavicini Ede őrgróf gazdasági politikája olyan, mint a nemes fa: gazdagon gyümölcsözik. Kegyelmes nejének a szegények iránt mindig könyörületes jószive által vezetett tettei olyanok, mint az ég csillagai: ragyognak. Kívánom is tehát, hogy életük meg olyan legyen, mint a szentiváni ének: hosszú.

Semper J.

Átlátott a szitán.

Kelemi Izrael: Mondjon csak ödvégny ór, lelkiismeretesen fhogja maga engemet védeni?

Ügyvéd: Lelkiismeretesen? Azt nem lehet, mert akkor maga nagyon rosszul járna. Hanem hát mondjuk úgy, hogy ügyesen.

Megadta neki.

— Thodgya mit, Márthun gazda, maga el se nem khépzelt azthat, hodj a városi embernek miljen jól esik edj khis zöld!

— Jól esik az a falusi marhának is, nagyságos uram.

Azok a nők.

— Ugyan, édes Gizike, már hogyan tudsz oly sokáig időzni azokkal az új mintákkal... hiszen mire az én kezembe visszakerül, talán ki is mennek már a divatból.

Majomszeretet.

Csorvásiné: Képzeije el csak, kedves komámasszony! Ilyen rosz bizonyítványt adtak azok a tanárok a fiamnak. Ez égbekiáltó! És akkor még legyen a szegény gyerekek kedve a tanuláshoz.

Keserü édesség.

— No, kedves jó kolléga uram, hát még egy kis édességet!

— Köszönöm, jó kolléga uram — egy kicsit mintha nagyon is keserü volna.

Keztyűben.

Keztyűben dolgozó ideális alak,
Szegény jó Apponyi, mindig sajnáltalak;
De most nem sajnállak, mert fordult a kocka,
Öklödöt megérzi az ellenzék pocka.

Sajnáltalak, mikor liberális lettél,
Gazdag babérodra ez a korszak lett tél,
Polcrajutásodat ebből jósolta más,
De én fájó szívvel akkor lettem Tamás.

Sőt még jósoltam is, emlékszem a szóra,
A jóslás utadra nem gyöngyöket szóra,
Korpáról, egérről szólt a szálló ige,
Sajnos, hogy az idő áment szórt hegyibe.

Föl nem faltak, igaz, de nem sok a hija,
Mert hisz valamennyi a véredet szívja,
S ez a fölfalással egyet eredményez,
Reménységnek tehát, szomorú remény ez.

Nem látod a kaján, kapaszkodó hadat,
Mely ellened zúdul, mint tengeráradat?
Igaz, nem forgatnak kardot, tört, vagy kopját,
Ördögi fufanggal csak elvedet lopják.

Te fölszántogattad szépen a barázdát,
Ügyelve, a magot ne *máséba* rázd át;
De a *más* most mégis fölcsap aratónak,
Elveidnek kárán honszabadítónak.

Nem ütötted, vágta azt a gonosz ellent,
Amely te ellened a végsőig elment,
Hanem keztyűs kézzel simítád az utját,
Verje meg a sorsa minden pereputtyát!

Tisza, Kossuth, Bánffy egy gyékényen árul,
Ha más szó feslik is mindegyik ajkárul,
Álnok, liberális, gonosz mind a három,
Egy követ fujnak ők titkon télen, nyáron.

Ezek vitorláját az önérdék hajtja,
Mind a három az elv korcszülött magzatja;
Íránytűjük nem más, mint a husosfazék,
Verje le lábáról mind a hármat az Ég!

Ezeknek nimbusát könnyen összetöröd,
Akár magad maradsz, akár lesz pártköröd,
Csak egy díszesítsen: a keresztény *erély*,
Mert csak egy a hibád, hogy *merni nem merél*.

§.

Kóser humor.

— Hallja maga, János, minden számár ajság
azthat ír, hodj «az edes anyaföld»! Hát khus-
tolja meg, hodj cshakodjan edes-e?

— Ej, nagyságos Icig ur, mióta dobra került,
kóstolás nélkül is keserü ez — de nagyon.

Kóser előjel.

- Jogász a fiad, Kóbi?
- Igen.
- És nem kerül sokba?
- Dehogy! Ű lesz edj millionár.
- No, no!
- Nü ő oljan spórolós, hodj inggombnak is edj szhe-
mölcst használja az üvé nyakhon.

Vendéglős-logika.

- Miért dob éppen engem ki? Hiszen az másik még
nagyobb lármát csinált?
- Igen ám, de az még nem fizetett.

Való.

- Nos, jelölt ur, mondjon valamit, amit a szesz old.
- A nyelv, tanár ur!

Itt, ezen helyen tűnt el ő — Hová lett a nevelőnő.
Hol van? Tessék megkeresni!

Egy turista itt bandukol,
De tessék megkeresni, hol?